

ואינון צדיקים גמורים דנכתבין ונחתמין
לאלתר לחיים, וכתובין בספרא דחיי,
כמה דאת אמר ובספר חיים ברכה וכו',
בינוננים דפלילין מחול וקדש תליין עד יום
הכפורים דאיהו פגוונא דתיבת נח, אם תייבין
בתיובתא יקבל לון ויפתבון לחיי, ואם לאו
יפתבון למיתה עם אחרנין, דאתמר
בהון (בראשית ז כא) ויגוע כל בשר וכו', ובינוננים
בגין דאית בהון פקודין וחובין, אתמר
בהון (שם ו ט) ומפל החי מפל בשר וכו', מפל
החי מסטרא דזכוון, מפל בשר מסטרא
דחובין.

והם צדיקים גמורים שנכתבים
ונחתמים לאלתר לחיים,
וכתובים בספר החיים, כמו
שנאמר ובספר חיים ברכה וכו'.
הבינוננים שכלולים מחול וקדש,
תלויים עד יום הכפורים, שהוא
כמו תבת נח, ואם שבים
בתשובה, יקבל אותם ויפתבו
לחיים, ואם לא, יפתבו למיתה
עם האחרים, שנאמר בהם ויגוע
כל בשר וכו', והבינוננים, משום
שיש בהם מצוות ועברות, נאמר
בהם ומפל החי מפל בשר וכו',
מפל החי - מצד של הזכיות, מפל
בשר - מצד העברות.

ועוד, שבזמן שיבא המשיח, כל
אלו ששמרו אות הברית, יציל
אותם ממגפה, שבאותו זמן
תבטל המגפה, שהיו מתנבאים
אותם נביאים של האספקלריה
שלא מאירה, שלא ישארו אלא
אחד מעיר ושנים ממשפחה, כמו
אותו שכתוב שנים שנים באו אל
נח, יש מי שאומר שבעה שבעה,
מצד של בת שבע, ואלו הם אחד
מעיר. נח זה שבת, שבו מניחה
שירוש אותה הצדיק, שנים
שנים, שני ימים, אחד של ראש
השנה ואחד של יום הדין,
שהשני הוא מספק, ויום אחד של
יום הכפורים, ויום אחד של
שבועות, ושבעה שבעה הם
שבעה ימי ספוט ושבעת ימי
פסח, שמי ששומר אותם ימים
עתיד להנצל בגלות.

(ועוד דבזמנא דייטי משיחא כל אינון דנטרו אות ברית ישוב
יתהון ממותנא, דבההוא זמנא יתבטל מותנא, דהו
מתנבאין אינון נביאיא דאספקלריא דלא נהרא דלא ישתארו אלא
חד מעיר ושנים ממשפחה, כגון ההוא דכתיב (שם ז ט) שנים
שנים באו אל נח, ואית מאן דאמר שבעה שבעה מסטרא דבת
שבוע, ואלין אינון חד מעיר, נח דא שבת, דביה גיחא דרית לה
צדיק, שנים שנים תרין יומין חד דראש השנה וחד דיום הדין,
דתניינא איהו מספק ויומא חדא דיום הכפורים, ויומא חדא
דשבועות, ושבעה שבעה אינון שבעה יומי דסכות ושבעה יומי
דפסחא, דמאן דנטיר אינון יומין עתיד לאשתובא בגלותא).

ובגין דגלי כל דא קודשא בריך הוא למשה,
שאיל רחמי עליהו, ומסר גרמיה
למיתה, הדא הוא דכתיב (שמות לב לב) ואם אין
מחני נא מספרך, ובפיוסא דיליה אדבק
במלכא, ואחיד בדרועא דימינא ואמר (שם
יג) זכור לאברהם, ולביתר אחיד בשמאלא
ואמר זכור ליצחק, ולביתר אחיד בגופא
ואמר (שם) ולישראל, ואמר קודשא בריך הוא
לאלין בינוננים לגבייהו תמה זכות אבות, פיון

ומשום שגלה כל זה הקדוש ברוך
הוא למשה, בקש עליהם רחמים
ומסר עצמו למיתה, זהו שכתוב
ואם אין מחני נא מספרך, ובפיוס
שלו נדבק במלך, ואחז ברוע
ימין, ואמר זכר לאברהם, ואחר
כך אחז בשמאל ואמר זכר
ליצחק, ואחר כך אחז בגוף ואמר
תמה זכות אבות, פיון שלא שבו

ואמר הקדוש ברוך הוא לבינוננים הללו, אליהם